

»да прислѣдвамъ неприятельтъ дѣто и да ся намира,
»и да го унищожѣ съ моята побѣдителна сабя; азъ
»сжмъ зетѣтъ и синѣтъ на негово Височество господарь-
»тъ на свѣтътъ, отъ когото ся джржи равновѣсието;
»азъ сжмъ неговъ управитель и единъ другъ като не-
»го; азъ сжмъ въ експедициитѣ си единъ втори Але-
»ксандръ, господарь на побѣдата; вжрвежѣтъ ми е
»по бржзъ и отъ блѣскавицата; ако вашето приятел-
»ство е чисто и свободно отъ сѣкакво сжмнѣние, из-
»вѣстете на вашата република да отдѣли на старни,
»като отборъ, сичкитѣ Поляци които не сж съ не-
»приятельтъ. Колкото за тебѣ, бжди готовъ съ твоитѣ
»да слѣдвашъ отъ татжкъ Днѣстра Румелийскитѣ Мо-
»хамедъ-Паша — наименуванъ сераскеръ въ Полша.

»Не ся бойте отъ нищо« казва послѣ на своитѣ
паши които ся плачажъ отъ оскудностьтъ и отъ болѣ-
ститѣ на климатѣтъ; »мойто име е Еминъ! то е името
»на ангельтъ Гавриила, извѣстительтъ на добритѣ
»новини, и Звѣздата на нашиятѣ патисахъ нѣма да
»повѣни надъ главата му.«

По вджхновенieto на Поляшката конфедерация, коя-
то призоваваше злополучieto на войната въ своето
отечество, той направи писменно извѣстие, противъ
Полша, на царѣтъ и на народното сжбрание. Останахъ
сжгласни че шейсетъ хиляди Турци ще отиджтъ въ
Полша да ся намѣжѣтъ съ полската конфедерация
противъ Панайтовски и Русцитѣ.

XXXI.

При сичко това князьтъ Галичинъ, съ трийсетъ хила-
ди души, бѣше забиколилъ пакъ Хокзимъ, и не ся
оттегли освѣнь при приближенieto на едно отдѣление
отъ визирската войска. Хокзимската сжмнителна па-
ша, Кахреманъ паша, разголѣменъ отъ това Руско
оттегливание, като поиска да отдаде на себя си тая
честь, джрзна да ся яви въ Бенедеръ прѣдъ визирѣтъ
за да получи похваление.

Но щомъ той слизаше отъ конѣтъ прѣдъ чаджрѣтъ,
забуколи ся отъ визирскитѣ офицери — които като